

نگاهی به طرح آمریکا برای راه اندازی جنگ خیابانی

ایران تگراس نیست!

سرمقاله

هستند که با آمارسازی های دروغین پنج رقمی از قربانیان، کوشیدند افکار عمومی جهان را تحت تاثیر قرار دهند و نسل کثی اسرائیل را سفیدشویی کنند.

ایران با تجربه تاریخی کودتای ۲۸ مرداد تا تجربه جنگ ۱۲ روزه اخیر می داند رفاه و توسعه ای که از لوله تفنگ آمریکا بیرون بیاید، نام دیگری برای استعمار نوین و ناامنی کشور است. این آگاهی جمعی، همچنان مهم ترین سرمایه ایران در عبور از این مقاطع حساس است.

وقتی یک سناتور ارشد آمریکایی نزدیک به دولت ترامپ صراحتاً از تسلیح مزدوران داخلی سخن می گوید، به روشنی نشان می دهد که غرب وحشی، برای پیشبرد اهدافش در ایران، دیگر به اقناع اجتماعی امیدی ندارد و به دنبال راه حل های پرهزینه و ویرانگر است. برنامه شوم تگراس سازی و راه اندازی جنگ شهری در ایران نیز بی شک به سرمنزل مقصود نخواهد رسید چرا که آنان ملت ایران را نشناخته اند. ملتی که با هوشیاری و فداکاری خود، خواب های دشمن را پریشان و مزدورانش را زیر پا له خواهد کرد. ■

نتیجه مورد انتظار طراحانش برسد. حماسه ۲۲ دی نشان داد که انسجام اجتماعی، همچنان مهم ترین مانع در برابر پروژه های آشوب محور است.

یکی از جنجالی ترین ابعاد اعتراضات دی ۱۴۰۴، بیانیه هایی بود که از سوی نهادهای اطلاعاتی و مقامات رژیم اسرائیل صادر شد. برخلاف رویه های معمول و ریاکارانه که بر حمایت روانی و رسانه ای از عوامل میدانی آشوب تأکید دارند، در این دوره پیام هایی صادر شد که به طور صریح به حضور فیزیکی مأموران دشمن در داخل ایران اشاره داشت.

حساب فارسی منتسب به موساد در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «با هم به خیابان ها بیاییم. ما با شما هستیم؛ نه فقط از دور و کلامی، بلکه در میدان هم با شما هستیم». یک وزیر کابینه رژیم صهیونی، اعلام کرد: «ما در ماه ژوئن در میدان بودیم، مطمئن باشید که اکنون نیز در میدان حضور داریم.»

لیدرهای آموزش دیده و مسلح موساد و سیاکه در ۱۸ و ۱۹ دی شکست خوردند همان عناصری

برای روشن شدن صحنه، باید تکه های پازل را کنار هم دید. ابتدا راه اندازی جنگ اقتصادی با تمرکز بر ارز و سپس بمباران رسانه ای برای آماده سازی ذهنی جامعه، بعد ورود لیدرهای آموزش دیده و در نهایت تلاش برای تبدیل نارضایتی اقتصادی به اغتشاش سازمان یافته در جهت ایجاد جنگ مسلحانه.

هدف این زنجیره عملیات، تضعیف بازدارندگی ایران و تحت الشعاع قرار دادن پیروزی راهبردی جمهوری اسلامی در جنگ ۱۲ روزه بود. دشمنی که در میدان نبرد مستقیم طعم شکست را چشیده بود، با فشار معیشتی و نوسان سازی در بازار ارز، تلاش کرد سفره مردم را به سنگر جنگ شهری تبدیل کند.

با این حال، محاسبه دشمن یک نقص جدی داشت. جامعه ایران، حتی در اوج فشار اقتصادی، نسبت به ناامن سازی و فروغلتیدن کشور به هرج و مرج، حساسیت بالایی دارد و برایش خط قرمز محسوب می شود. همین حساسیت اجتماعی، در کنار واکنش به موقع ساختارهای امنیتی و فناوریانه، اجازه نداد این زیرساخت به

«ما باید همین الان معترضان ایران را مسلح کنیم... این موجب امنیت بیشتر آمریکا خواهد شد.» این جملات تد کروز، سناتور ارشد جمهوری خواه و اهل تگزاس، در کنار پیام های مایک پومپئو خطاب به مأموران موساد در خیابان های تهران، فراتر از یک موضع گیری سیاسی، یک اعتراف بزرگ تاریخی است. اعتراف به این واقعیت که پروژه فشار نرم، عملیات روانی، تهدیدهای نظامی و تحریم های فلج کننده، نتوانسته ایران را به وضعیت مد نظر آمریکا برساند.

تاریخ سیاست خارجی ایالات متحده، گورستان پروژه هایی است که قرار بود با تسلیح گروه های داخلی، رژیم مد نظر واشنگتن بر سر کار بیاید اما منجر به سناریوهای دیگری شد؛ ماجرای افغانستان، نیکاراگوئه، لیبی، سوریه و سودان پیش چشم ماست. آنچه در دی ماه ۱۴۰۴ رخ داد، رونمایی از پرده آخر همین نمایش ناکام بود یعنی عبور رسمی از فاز «فشار هوشمند» و رسیدن به بن بست «تسلیح علنی تروریست ها.»

﴿الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر؛ این صدای ملت ایران است.

هر شهادت پرچم خونین عشق است.

ما شهید دادیم. ما نباید از این راه منصرف شویم، باید راه را ادامه دهیم. اگر از

سید محمد
 این صدای ملت ایران است

فرزند ایران

نامداران بی نشان

﴿﴾ فارغ التحصیل دانشگاه صنعتی شریف بود. از آن نخبه هایی که هر کجا اراده کند می تواند همان جا باشد، با بهترین و بالاترین سطح زندگی و امکانات؛ اما «دکتر سیدایثار طباطبایی قمشه» دلش تنها برای وطنش «ایران» می تپد. در سال ۱۳۸۶ در مقطع دکترا مهندسی مکانیک با گرایش مهندسی هسته ای پذیرفته شد. پس از اتمام تحصیلات در یک بخش خصوصی مشغول به کار می شود. این همه چیزی است که دیگران از او می دانند. هیچکس نمی داند که او عمر خود را به پای صنعت هسته ای کشور گذاشته است. هیچ کجا نام و نشانی از او نیست. حوالی اذان صبح مثل همیشه سجاده اش را پهن می کند و مشغول به نماز و مناجات می شود. در سحرگاه ۳۱ خرداد ۱۴۰۴، بر اثر حمله تروریستی، ناگهان نیمی از ساختمان محل سکونت شهید هسته ای کشور، در شهرک شهید چمران محومی شود. سیدایثار طباطبایی به همراه همسرش از زمین به آسمان عروج می کنند. در قطعه ۴۲ بهشت زهرا^ع مزار این دانشمند هسته ای و همسرش، همجوار دیگر شهدای جنگ ۱۲ روزه است. داستان زندگی او از تلاش های علمی بی صدا و فداکاریهایش، الهام بخش نسل های آینده است که به دنبال خودکفایی و پیشرفت علمی کشور هستند. ﴿﴾ فخری حاجی

قاب

نمایش خسارات فتنه آمریکایی در ایران به شبکه CNN آمریکا

﴿﴾ محمد باقر قالیباف رئیس مجلس شورای اسلامی در گفت وگو با خبرنگار شبکه خبری CNN آمریکا به سؤالاتی در مورد تحولات منطقه و ایران پاسخ داد و صحنه هایی از خشونت تروریست های مسلح علیه مردم ایران در هفته های گذشته را به نمایش گذاشت.

سید محمد باقر قالیباف

رادیونگار

سرکوب در خانه، آشوب برای همسایه

محمدعلی شفیعی

کارشناس مسائل آمریکا

﴿﴾ کشته شدن یک پرستار آمریکایی غیرمسلح توسط نیروهای فدرال ضد مهاجرت در مینیاپلیس، نماد عریان سیاست های آگاهانه ترامپ است. ورود نیروهای خشن و آموزش ندیده مرزی به محیط های شهری، چنان فضایی را ایجاد کرده که حتی پلیس بدنام آمریکا را در جایگاه «میانجی» قرار داده است. ریشه این خشونت در «ترس» نهفته است؛ ترسی که ساموئل هانتینگتون سال ها پیش از تغییر بافت جمعیتی و افول هویت «سفیدپوست آنگلوساکسون» هشدار داده بود. ترامپ با موج سواری بر این هراس، به نیروهای امنیتی مصونیت کامل داده تا برای حفظ «آمریکای سفید، پروتستان و انگلیسی زبان» هر قانونی را زیر پا بگذارند. نکته تأمل برانگیز، استاندارد دوگانه کاخ سفید است. دولتی که اعتراضات داخلی علیه قتل یک شهروند را «آشوب مهندسی شده» می نامد، هم زمان از ناآرامی در سایر کشورها حمایت می کند. این «استثنائگرایی آمریکایی» نشان می دهد که قانون برای واشنگتن تنها ابزاری برای کنترل دیگران است.

پیام صوتی
 یک هموطن ایرانی
 خطاب به نیروهای
 مسلح ایران